

Φίλιππε μοι κ. Ἀρσένη,

Μετὰ χαρᾶς πληροφορηθεὶς ἐκ τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς, ὅτι πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ πέρυσι διακοπεῖτα ἐκδοσις τῆς *Ποικίλης Στοᾶς*, σπεύδω νὰ συνεισενέγκω καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν τὸν εὐτελῆ ἔρανον μου εἰς τὴν λαμπρὰν πνευματικὴν ἐστίασιν, ἣν δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι πρόκειται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ παρῶσιν τὸ ἐκδοθησόμενον τεῦχος αὐτῆς, κρίνων ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε τευχῶν αὐτῆς καὶ ἰδίως τοῦ τεύχους τοῦ προ-παρελθόντος ἔτους, παρασχόντος ἀληθῶς πρὸς ὑποβοήθειαν καὶ λαμπρὰν πνευματικὴν τροφήν εἰς τοὺς ἡμετέροις πολλαπλασιαζομένους αὐτῆς ἀναγνώστας.

Ἡ ἀποστελλομένη ἐγκλείστως διακριθῆ μου ἔχει ὅν σκοπὸν καὶ αἱ πλεῖστα τῶν πολυπληθῶν ἀπὸ εἰκοσαετίας πραγματειῶν μου, τούτεστι τὴν μόρφωσιν τοῦ δημοσίου φρονήματος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς συγκεντρωτικῆς ἡμῶν νομοθεσίας. Ἡ ἐλπίς, ὅτι θέλω πείσει ἐπὶ τέλους τοὺς συμπολίτας μου περὶ τοῦ κατεπείγοντος τῆς ἀνάγκης ταύτης, ὡθεὶ τὸν κάλαμόν μου συνήθως εἰς τὸ θέμα τοῦτο.

Δέξασθε τοὺς φιλικούς μου ἀσπασμούς

ὁ Ὑμέτερος

Θεόδωρος Ν. Φλογαίτης

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῃ Αὐγούστου 1890.

ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ οικονομικῶν συμφερόντων οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ καθιέρωσαν ἐλευθέρια πολιτεύματα, δηλονότι πολιτεύματα ἰδρύοντα ἐλευθερίαν τύπου, ἐκλογὴν βουλευτῶν, ἰσόβια δικαστήρια, εὐθύνην ὑπουργῶν κτλ. καὶ ὅμως οὐδαμῶς ἐπετεύχθη ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων τούτων πολιτευμάτων διεπομένων πολιτειῶν ἡ ποθομένη ἀσφάλεια τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν λαῶν. Ὁ

Ἐλθέτιος, θέλων νὰ ὀρίσῃ τίς τόπος εἶναι ὁ χεῖριστα κυβερνώμενος, ἔλεγεν ὅτι εἶναι ὁ τόπος, ὅπου τὸ βαλάντιον τῶν κυβερνωμένων μετο-

χετεύεται διὰ ποικίλων μεθόδων εἰς τὰ θυλάκια τῆς κυβερνώσης τάξεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐνιαχοῦ καὶ νῦν ἔτι ἐν φιλελευθέραις πολιτείαις βλέπει τις πολλάκις τὴν λήθην παντὸς ἠθικοῦ καθήκοντος ἀναβιβαζομένην εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, καθ' ὃ καταργεῖται καὶ αὐτὴ ἢ προσποίησις τῆς μερίμνης περὶ διασώσεως τοῦ δημοσίου πλούτου ἀπὸ τῆς ιδιοτελοῦς διαρπαγῆς. Καὶ νῦν ἔτι πολλαχοῦ οἱ κυβερνήται ἐμπνέονται ὑπὸ ταπεινῶν ὑπολογισμῶν ιδιωτικῆς φιλοκερδείας, κατισχύοντες διὰ τῆς πολιτικῆς στρατολογίας παντὸς ὄνειρουμένου λάφυρα ἐπὶ τῷ σιωπηρῷ ὄρω ὅτι θὰ παρέχεται αὐτοῖς πᾶσα ἐλευθερία, δσάκις ἀλίσκονται ἐξ ἐφόδου τὰ δημόσια. Ἄλλὰ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι γενικὸν ἢ δὲν ἦναι σύνθηες, ἀμφισβητήσεως ἀνεπίδεκτον δυστυχῶς εἶναι, ὅτι πανταχοῦ σχεδὸν τῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν Ἑλλάδι τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν πολιτῶν οἰκτρῶς παραβιάζονται καὶ ἀκρωτηριάζονται εἴτ' ἐξεπίτηδες χάριν τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος τῶν φατριῶν, εἴτ' ἐξ ἀπρονοησίας ἐσχάτης τῶν δημοσίων ἀρχῶν. Οὐ μόνον φρικώδη ἀδικήματα τελοῦνται κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν ὑπὸ τῶν ἐπιρρεπῶν εἰς ἀδικήματα ιδιωτῶν διὰ τὴν παρεχομένην τοῖς τελευταίοις προστασίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ δημόσια ὄργανα ἐκτραχηλίζονται εἰς ἀνιαρὰς κατὰ τῶν ἀνθρώπων πράξεις. Οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ μείραρχοι, καταπιέζουσι παντοιοτρόπως πολλάκις ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι τοὺς πολίτας εἰς πορισμὸν ἀθεμίτων κερδῶν· οἱ ἐπιστάται τῶν φυλακῶν νοθεύουσιν ἢ ἐλαττοῦσι κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν ἄρτον τῶν πεφυλακισμένων χάριν εὐτελοῦς κερδαρίου, πολλάκις δὲ καὶ ἀρπάζουσιν ἀπ' αὐτῶν ἀνελετημόνως καὶ ἀπανθρώπως τὸν τελευταῖον ὀβολόν, ὃν ἀπεταμείυσαν οὗτοι ὡς ἐφόδιον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου αὐτῶν· ὀλόκληρος ἢ δημοσία ὑπηρεσία πολλαχοῦ καταπατεῖ συστηματικῶς τὸν νόμον. Καὶ οὐχὶ μόνον οὐδεμίαν φροντίδα καταβάλλουσιν αἱ συνταγματικαὶ τῶν πολιτειῶν τούτων κυβερνήσεις εἰς κατάπαυσιν ἢ περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦσι πολλάκις τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ χάριν πολιτικῆς ιδιωφελείας. Ὅταν ἰδίως σεμνὸς καὶ φιλελεύθερος ἀνὴρ ἀναγινώσκῃ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὰ πρὸς διαφθορὰν τοῦ ἐκλογικοῦ φρονήματος τεκταινόμενα ὄργανα, δικαιοὶ ἀληθῶς τὸν ιδιότροπον, ὅστις κατηράτο τὴν ἀνάγνωσιν ὡς πρόξενον μυρίων πικριῶν καὶ ἐνοχλήσεων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐντύπωσις εἶναι τοιαύτη, ὥστε αὐτομάτως ἢ χεῖρ ὑψοῦται καὶ καλύπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τοῦ αἰδήμονος ἐκείνου

κινήματος, ὅπερ ἐπιβάλλει ἡ θεὰ παντός εἰδεχθοῦς ἢ ἀκολάστου θεά-
ματος.

Μεταξὺ τῶν ἐφοδίων, ἃ ἐπεδαψίλευσεν ἡ ἀγαθὴ μοῖρα τοῖς ἀνθρώ-
ποις, ὅπως καταστήσῃ αὐτοῖς ἥττον ἀνιαρὰν τὴν δίοδον τῆς κοιλάδος
ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος, ὡς ἀποκαλοῦσιν οἱ θεολόγοι τὸν παρόντα κό-
σμον, συγκαταλέγουσιν ἔνιοι τῶν ψυχολογούντων καὶ τὰ λεγόμενα
ἡμερόφαντα ὄνειρα, τουτέστι τὰ ὄνειρα, ἅπερ βλέπει ὁ χρεῖαν ἔχων
ἀνακουφίσεως καὶ παρηγορίας οὐ μόνον καθ' ὕπνου, ἀλλὰ καὶ δι' ἀνοι-
κτῶν ὀφθαλμῶν. Τοιοῦτο λοιπὸν ἡμερόφαντον ὄνειρον τοῦ ἀνθρώπου
ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῆς μεγάλης καὶ πολυσυνθέτου σειρᾶς τῶν πο-
λυθρυλῆτων συνταγματικῶν ἐγγυήσεων, ἅς οἱ λαοὶ καθιέρωσαν δι'
ἡρωϊκῆς καὶ μακροχρονίου πάλης; Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατος ἡ ἐπίτευξις
τῆς τῶν δικαιομάτων καὶ συμφερόντων τῶν λαῶν ἀσφαλείας; Ἐχει
λοιπὸν δίκαιον ἡ ἐν Γερμανίᾳ σύγχρονος σχολῆ τῆς ἀπαισιοδόξου φι-
λοσοφίας, ἰσχυριζομένη ὅτι ἡ ὑπαρξίς καὶ τὸ κακὸν εἶναι πράγματα
παντελῶς ἀχώριστα καὶ δὴ καὶ ἀπολύτως συνηνωμένα καὶ ἐπομένως
εἶναι ἀείποτε καὶ ἐν παντὶ γελοία φαντασμαγορία ἡ περὶ οἰασδῆποτε
βελτιώσεως σκέψις;

Τὸ ἐφ' ἡμῖν μὴ ἀποδεχόμενοι ὡς κατὰ πάντα ἀληθεῖον τὸ θεμε-
λιῶδες τοῦτο δόγμα τῆς σχολῆς τοῦ Hartmann, φρονοῦμεν ὅτι διὰ
καταλλήλων νομοθετικῶν μέτρων δύναται πολὺ νὰ βελτιωθῇ ἡ πολι-
τικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάστασις τῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν. Τανῦν πα-
ρεκτρέπονται ἐν πολλοῖς τὰ δημόσια ὄργανα ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ ἢ ἐπ'
ὠφελείᾳ τῶν πολιτικῶν φατριῶν, ἀφ' ὧν ἀπορρέουσι, διότι ἡ ἀθέμιτος
προστασία τῶν ἰσχυόντων ἀφαιρεῖ αὐτοὺς τὸν φόβον τῆς τιμωρίας.
Εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ παροχὴ ἀθεμίτου προστασίας, διότι ἡ ἐπικρατοῦσα
νομοθεσία παρέχει τῇ ἐξουσίᾳ τὸ μέσον τῆς προστασίας.

Οἱ λαοὶ ἐνόμισαν ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων, τῆς
κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου κτλ. ἀσφαλιζονται
ἀπὸ τῆς πίεσεως καὶ τῆς καταχρήσεως τῶν διαχειριζόντων τὰ δημό-
σια· ἀλλ' ὑπέστησαν οἰκτρὰν πλάνην. Ἐπῆλθεν ἀπλῶς μετατόπισις
τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐξουσία ἔφυγεν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἡγεμόνων καὶ
μετεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἥτοι τῆς
ἐρειδομένης εἰς τὴν κυβερνητικὴν πλειονοψηφίαν. Ὅθεν δὲν δύνανται
ἐφεξῆς νὰ τυραννήσωσιν ἢ ὀργιάσωσιν οἱ ἡγεμόνες, τυραννοῦσιν ὅμως
καὶ ὀργιάζουσιν αἱ κοινοβουλευτικῶς ὑπεύθυνοι κυβερνήσεις. Καὶ τὸ
πρᾶγμα εἶναι πολὺ φυσικόν, διότι δὲν ἐμειώθησαν ποσῶς τὰ δικαιώμα-

τα τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἀπλῶς μετεβιβάσθησαν. Ὅ,τι ἄλλοτε ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ ἡγεμῶν, δύναται τανῦν νὰ πράξῃ ἡ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις. Ἄλλοτε φέρ' εἰπεῖν ἐδύνατο ὁ ἡγεμῶν κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ διορίξῃ, ἀπολύῃ καὶ μεταθέτῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους· τανῦν δύναται νὰ διορίξῃ, ἀπολύῃ καὶ μεταθέτῃ αὐτοὺς ἡ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις (ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἡγεμόνα διὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας). Ἄλλοτε τὰ τῶν δῆμων πράγματα ἐρρύθμιζε κατὰ τὸ δοκοῦν ὁ ἡγεμῶν διὰ τῶν παρεχομένων εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένους Ἵπουργοὺς δικαιωμάτων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ νόμου· τανῦν ῥυθμίζει αὐτὰ κατὰ τὸ δοκοῦν ἡ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις· καὶ οὕτω καθεξῆς. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν πολιτῶν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἀπλῆς μετατοπίσεως, ἀλλὰ καὶ περιορισμοῦ τῆς ἐξουσίας, δηλονότι καταμερισμοῦ τῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν συγκεντρομένων δικαιωμάτων. Ἄλλ' ἀτυχῶς οὐδεὶς καταμερισμὸς ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἐλευθέρων λεγομένων πολιτειῶν τῶν τῆς ἐξουσίας δικαιωμάτων ἐπῆλθε, καὶ ἐκ τούτου τὰ καὶ ἐν αὐταῖς ἐπικρατοῦντα κακὰ, ἐπανάληψις τῶν ἐν ταῖς μοναρχικαῖς πολιτεῖαις ὑπὸ ἄλλην μορφήν γινομένων. Ὅ,τι ἄλλοτε κακὸν διέπρασσον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ πρὸς πίεσιν τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος χάριν τοῦ ἡγεμόνος, ἀσφαλιζόντες οὕτω τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῶν διὰ τῆς εὐνοίας τοῦ ἡγεμόνος, διαπράττουσιν ἤδη χάριν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἢ πολιτικοῦ κόμματος, εἰς ὃ ἀνήκουσι, ἀσφαλιζόντες τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν ὅσῳ ἰσχύει τὸ κόμμα. Οἶανδῆποτε ἰδιωφελῆ κατάχρησιν ἐτέλουν οἱ προσφιλεῖς εἰς τὸν Ἄνακτα καὶ τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτὸν θαλαμηπόλους καὶ κλειδούχους, ἡσφαλισμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς τιμωρίας διὰ τῆς εὐνοίας αὐτῶν, τελοῦσιν ἐν τῷ νῦν οἱ εὐκρεστοῦντες εἰς τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ, ἡσφαλισμένοι ὡσαύτως διὰ τῆς ἀποτελεσματικῆς αὐτῶν προστασίας. Ὅ,τι ἄλλοτε διέπρασσον οἱ ἡγεμόνες εἰς ἐδραίωσιν τοῦ κράτους αὐτῶν, διαπράττουσι νῦν αἱ κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις εἰς διατήρησιν τῆς ἐξουσίας. Ἄλλοτε οἱ ἡγεμόνες ἐσκόρπιζον τὰ δημόσια χρήματα εἰς σχηματισμὸν κόμματος ἀφωσιωμένων καὶ ἐπενέβαινον εἰς ἀνάδειξιν φίλων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν, εἰς καταστολὴν πάσης ἐλευθέρως τάσεως καὶ πάσης συνωμοτικῆς ἀποπείρας. Τανῦν αἱ κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις σκορπίζουσι τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ κόμματος, οὐ ἡγοῦνται, καὶ ἐπεμβαίνουν ὅση δύναμις εἰς τε τὰς βουλευτικὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν ἀντιφρονούν-

των. Ὡς δ' εἰς καταπολέμησιν τῶν συγκεντρωτικῶν τάσεων τῶν μοναρχικῶν κυβερνήσεων ἐξεγείρονται ἔνθεν μὲν οἱ τὴν δεσποτείαν ἀληθῶς ἀπεχθανόμενοι, ἔνθεν δέ, καὶ πρὸ πάντων, οἱ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἀπελαυνόμενοι τῶν δημοσίων ἀξιομάτων, ἐκμεταλλεούμενοι πολλάκις καὶ τυχαίας παραδρομὰς ἢ ἀβλαβεῖς πράξεις πρὸς διέγερσιν τοῦ μίσους τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ ἐν ταῖς λεγομέναις ἐλευθέραις πολιτείαις αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἀντιπολιτεύσεις ἀναθιβάζουσιν ἐνίοτε δημοκοποῦσαι εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν τῶν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἀρχῶν μικροῦ λόγου ἄξια ζητήματα καὶ παρατείνουσι πολλάκις τὰς ὑπερμέτρως κοινοβουλευτικὰς αὐτῶν ἀγορεύσεις, καὶ μάλιστα οἱ ἔχοντες λάρυγγα ἰσχυρὸν καὶ ἰκανὴν περὶ τοὺς λόγους ἀφιλοκαλίαν. Ὡς δ' ἐν ταῖς μοναρχικαῖς πολιτείαις, καὶ ἐν ταῖς συνταγματικαῖς ἢ δημοκρατικαῖς, ὅπου κατισχύει ἡ συγκεντρωσις, τρέπονται αἱ ἀντιπολιτεύσεις συχνότατα μὲν εἰς ἀπειλὰς ἐπαναστάσεων, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ἐπαναστάσεις, λόγῳ μὲν πρὸς περιορισμὸν τῆς καταπλημμυρούσης αὐθαιρεσίας, πράγματι δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς κατάληψιν τῆς πολυθελήτρου ἐξουσίας· καὶ ἐν ταῖς δῆθεν ἐλευθέραις πολιτείαις, ὅποῃ εἶναι αἱ συγκεντρωτικαί, ὡς ἐν ταῖς καθαρῶς μοναρχικαῖς, φαίνεται μὲν πολλάκις ἡ πολιτικὴ θάλασσα κατ' ἐπιφάνειαν ἀκύμαντος καὶ γαληνιαία, ἀλλ' ἐν τῷ βάθει κυμαίνεται ἀδιαλείπτως, καὶ πολλάκις ἀρκεῖ ἡ πνοὴ ἑλαφροῦ ἀνέμου, ὅπως ἢ ὡς ἄργυρος λεία καὶ ἡπία ἐπιφάνεια λάβῃ τὸ σαπφείρινον αὐτῆς χρῶμα, τὸ εἰς τοὺς ναυτιλλομένους ταραχὰς καὶ κινδύνους προσμαῖνον.

Ἰφίστανται λοιπὸν καὶ ἐν ταῖς λεγομέναις ἐλευθέραις πολιτείαις ἀκέραια τὰ ἐν ταῖς μοναρχικαῖς κακὰ. Καὶ ἐν αὐταῖς τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν παραβιάζονται πολλάκις ἀποινεῖ καὶ ἀκρωτηριάζονται τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν συμφέροντα. Ἀλλὰ τοῦτο πρόερχεται οὐχὶ ἐκ τῆς ἑλλείψεως μέσων εἰς ἀσφάλισιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς περὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῶν φρουρῆσιν ἀφροντισίας ἢ μᾶλλον πεπλανημένης ἐκτιμῆσεως τῶν λαῶν. Ἐὰν ἡ ἐξουσία καταμερισθῇ, ἐὰν ἡ ἀνεξαρτησία περὶ τὸ καθῆκον τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἀναστηλωθῇ, ἐὰν ἡ συγκεντρωσις καταπέσῃ, ἀσφαλιζονται τὰ τῶν λαῶν δικαιώματα καὶ συμφέροντα. Κυρίως δὲ καὶ πρὸ πάντων πρέπει 1) νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ τὸ τελευταῖον σύμμα τὸ συνάπτον τοὺς δήμους πρὸς τὸ κέντρον, ἐπεκτεινομένης μὲν τῆς ἐξουσίας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καθισταμένων ὅμως πολυμελεστέρων (διὰ τῆς ἀναθιβάσεως τοῦ ἀριθμοῦ) καὶ καλλιμελεστέρων (διὰ προσόντων ἐκλεξιμότητος), ἀπογυμνουμένων δὲ τῶν

δημάρχων τῶν μὴ κυρίως δημαρχικῶν καθηκόντων, ὅποια τὰ τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας, (ἀναθετέα εἰς αἰρετάς ἀρχάς δι' ἐμμέσου ψηφοφορίας), 2) δὲ νὰ καθιερωθῇ ἡ ἀνεξαρτησία ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ εὐθύνη πάντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, μονιμοποιουμένων μὲν ἀλλ' ἐν ταυτῷ ὑποβαλλομένων εἰς σπουδαίας πειθαρχικὰς ποινάς· καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀπολυομένων μόνον δι' ἀποφάσεως πειθαρχικῶν συμβουλιῶν πολυμελῶν καὶ ἀνεξαρτήτων, 3) δὲ νὰ ἀντικαταστή τὸ τανῦν ἐπικρατοῦν στρατιωτικὸν καὶ στρατολογικὸν σύστημα διὰ συστήμητος παρεμφεροῦς πρὸς τὸ ἐλβετικόν, καθ' ὃ πάντες οἱ πολῖται εἶναι ἐν ταυτῷ καὶ στρατιῶται, ἀσκούμενοι μὲν στρατιωτικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐξασκοῦντες ἐλευθέρως τὰ βιοποριστικὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ 4) νὰ ἀφεθῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνεργοῦσα κυριαρχικῶς καὶ ὑπ' οὐδεμιᾶς δυνάμεως παρασσυρομένη ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς. Ἐν ὅσῳ συγκεντροῦνται τὰ πάντα εἰς τὰς χεῖρας τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἐν ὅσῳ αὕτη καταρτίζει κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ὅσῳ αὕτη διευθύνει τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ὅσῳ αὕτη διαχειρίζει τὰ τοῦ στρατοῦ, ἀείποτε θέλει κρατεῖ ἡ νῦν τυραννία καὶ πίσις. Αἰωνίως θέλουσι στρεβλοῦσθαι καὶ διαφθεῖρεσθαι ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους, θέλουσι διατελεῖ οἱ πολῖται ἀνδράποδα καὶ πλαγγόνες, ὀρχοῦμεναι εἰς τὰ νεύματα τῆς κιθάρῃ εἰς τὴν ἐξουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1890.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ

ΤΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΤΗΣ

Ἐμπρὸς εἰς τὸν καθρέπτη σου σκυμμένη
Ἐχτένιζες τὰ δλόχρυσα μαλλιά
Καὶ μέσα 'ς τὸ γιαλί 'σάν μαγεμένη
Ἐθαύμαζες τὴν ἴδια σου ὡμορφιά.

Μία ἐπιθυμία 'ς τὰ μάτια σου κρυμένη
Τὸ φῶς τῆς ἐσκορποῦσε τὸ γλυκό,
Σάν τῇ κρυφῇ ἀγάπῃ ποῦ προσμένει
Τοῦ πόνου τῆς νὰ εἰπῇ τὸ μυστικό.